

**REPARATION FOR INJURIES SUFFERED IN
THE SERVICE OF THE UNITED NATIONS**

International Court of Justice

April 11, 1949

General List No. 4

***174** Injuries suffered by agents of United Nations in course of performance of duties.-Damage to United Nations.-Damage to agents.-Capacity of United Nations to bring claims for reparation due in respect of both.-International personality of United Nations.-Capacity as necessary implication arising from Charter and activities of United Nations.-Functional protection of agents.-Claim against a Member of the United Nations.-Claim against a non-member.-Reconciliation of claim by national State and claim by United Nations.- Claim by United Nations against agent's national State.

Advisory Opinion.

Present: President BASDEVANT; Vice-President GUERRERO; Judges ALVAREZ, FABELA, HACKWORTH, WINIARSKI, ZORICIC, DE VISSCHER, Sir Arnold McNAIR, KLAESTAD, BADAWI PASHA, KRYLOV, READ, HSU MO, AZEVEDO.

***175** THE COURT,

composed as above,

gives the following advisory opinion:

On December 3rd, 1948, the General Assembly of the United Nations adopted the following Resolution:

'Whereas the series of tragic events which have lately befallen agents of the United Nations engaged in the performance of their duties raises, with greater urgency than ever, the question of the arrangements to be made by the United Nations with a view to ensuring to its agents the fullest measure of protection in the future and ensuring that reparation be made for the injuries suffered;

**Odškodnenie za zranenia utrpené
v službách Organizácie spojených národov**

Medzinárodný súdny dvor

11. apríl 1949

Všeobecný zoznam č. 4

***174** Zástupcovia Organizácie spojených národov¹ (ďalej len „OSN“) zranení počas výkonu povinností. - Škoda spôsobená OSN. - Škoda spôsobená zástupcom. - Spôsobilosť OSN podať žalobu o náhradu škody v mene oboch uvedených. - Medzinárodná subjektivita OSN. - Spôsobilosť ako nevyhnutný dôsledok vyplývajúci z Charty a činnosti OSN. - Funkčná ochrana zástupcov. - Nárok voči členskému štátu OSN. - Nárok voči štátu bez členstva. - Zosúladenie nároku štátu s nárokom OSN. - Nárok OSN voči štátu, ktorého je zástupca príslušníkom.

Poradný posudok.

Prítomní: Predseda BASDEVANT; Podpredseda GUERRERO; Sudcovia ALVAREZ, FABELA, HACKWORTH, WINIARSKI, ZORICIC, DE VISSCHER, Sir Arnold McNAIR, KLAESTAD, BADAWI PASHA, KRYLOV, READ, HSU MO, AZEVEDO.

***175** Súd,

V uvedenom zložení,

podáva tento poradný posudok:

3. decembra 1948 Valné zhromaždenie OSN prijalo na nasledovnú rezolúciu:

'Vzhľadom k sérii tragických udalostí, ktoré v poslednej dobe postihli zástupcov OSN pri plnení svojich povinností, s väčšou naliehavosťou ako kedykoľvek predtým vyvstáva otázka o opatreniach, ktoré majú byť vykonané zo strany OSN s cieľom zabezpečiť jej zástupcom plnú mieru ochrany v budúcnosti a zaistiť odškodnenie za zranenia, ktoré utrpeli pri výkone služby; a

Vzhľadom na to, je nanajvýš žiaduce,

¹ V pôvodnom znení bolo Súdom použité slovo „agent“. Avšak, vzhľadom k širšiemu významu slova zástupca sme sa rozhodli pre potreby tohto prekladu použiť slovenský výraz „zástupca“.

and

Whereas it is highly desirable that the Secretary-General should be able to act without question as efficaciously as possible with a view to obtaining any reparation due; therefore

The General Assembly

Decides to submit the following legal questions to the International Court of Justice for an advisory opinion:

'I. In the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a State, has the United Nations, as an Organization, the capacity to bring an international claim against the responsible *de jure* or *de facto* government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused (a) to the United Nations, (b) to the victim or to persons entitled through him?

II. In the event of an affirmative reply on point I (b), how is action by the United Nations to be reconciled with such rights as may be possessed by the State of which the victim is a national?'

Instructs the Secretary-General, after the Court has given its opinion, to prepare proposals in the light of that opinion, and to submit them to the General Assembly at its next regular session.'

In a letter of December 4th, 1948, filed in the Registry on December 7th, the Secretary-General of the United Nations forwarded to the Court a certified true copy of the Resolution of the General Assembly. On December 10th, in accordance with paragraph 1 of Article 66 of the Statute, the Registrar gave notice of the Request to all States entitled to appear before the Court. On December 11th, by means of a special and direct communication as provided in paragraph 2 of Article 66, he informed these States that, in an Order made on the same date, the Court had *176 stated that it was prepared to receive written statements on the questions before February 14th, 1949,

aby Generálny tajomník mohol bez pochyby konať najúčinnnejšie ako je to len možné s cieľom dosiahnuť akékoľvek odškodnenie; teda

Valné zhromaždenie

Rozhodlo o podaní žiadosti Medzinárodnému súdnemu dvoru o podanie poradného posudku v nasledovných právnych otázkach:

'I. Má OSN ako organizácia, v prípade udalosti, kedy zástupca OSN utrpí zranenia pri výkone povinností za okolností súvisiacich so zodpovednosťou štátu, spôsobilosť uplatňovať nároky podľa medzinárodného práva voči zodpovednej vláde *de jure* alebo *de facto* s cieľom vymôcť náhradu škody za škodu spôsobenú (a) Organizácii spojených národov, (b) obeti, alebo osobám za ňu oprávneným?

II. V prípade kladnej odpovede na otázku v bode I.(b), ako má byť postup OSN zosúladený s takýmito oprávneniami príslúchajúcimi štátu, ktorého je obeť príslušníkom?

Poveruje Generálneho tajomníka na prípravu návrhov vo svetle poradného posudku a ich vznesenie pred Valným zhromaždením na jeho najbližšom riadnom zasadaní, po tom čo súd vydá poradný posudok.

V liste zo 4. decembra 1948 doručenom 7. decembra Generálny tajomník zaslal súdu overenú kópiu rezolúcie Valného zhromaždenia OSN. Tajomník súdu informoval 10. decembra v súlade s článkom 66, odsek 1 Štatútu o žiadosti všetky štáty oprávnené vystupovať pred Súdom. Dňa 11. decembra osobitným a priamym oznámením v zmysle ustanovení článku 66 odsek 2 Štatútu informoval tieto štáty, že Súd *176 vyjadril pripravenosť prijať ich písomné stanoviská k predloženým otázkam do 14. februára 1949 a vypočuť ich ústne stanoviská do 7. marca 1949 v poradí určenom v ten istý deň.

Písomné stanoviská doručili štáty: India, Čína, Spojené štáty americké, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Francúzsko. Tieto stanoviská boli zaslané všetkým štátom oprávneným vystupovať pred súdom a Generálnemu tajomníkovi OSN. Medzičasom, Generálny tajomník vzhľadom na článok 65 Štatútu (v zmysle ustanovení odseku 2 sa žiadosť s presne formulovanými otázkami predkladá so všetkými pripojenými dokladmi, ktoré ju môžu

and to hear oral statements on March 7th, 1949.

Written statements were received from the following States: India, China, United States of America, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and France. These statements were communicated to all States entitled to appear before the Court and to the Secretary-General of the United Nations. In the meantime, the Secretary-General of the United Nations, having regard to Article 65 of the Statute (paragraph 2 of which provides that every question submitted for an opinion shall be accompanied by all documents likely to throw light upon it), had sent to the Registrar the documents which are enumerated in the list annexed to this Opinion.

Furthermore, the Secretary-General of the United Nations and the Governments of the French Republic, of the United Kingdom and of the Kingdom of Belgium informed the Court that they had designated representatives to present oral statements.

In the course of public sittings held on March 7th, 8th and 9th, 1949, the Court heard the oral statements presented ...

* * *

The first question asked of the Court is as follows:

'In the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a State, has the United Nations, as an Organization, the capacity to bring an international claim against *177 the responsible de jure or de facto government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused (a) to the United Nations, (b) to the victim or to persons entitled through him?'

It will be useful to make the following preliminary observations:

(a) The Organization of the United Nations will be referred to usually,

objasniť), zaslal tajomníkovi súdu dokumenty vymenované v zozname pripojenom k tomuto posudku.

Naviac, Generálny tajomník OSN a vlády Francúzskej republiky, Spojeného kráľovstva a Belgického kráľovstva informovali súd o vymenovaní zástupcov pre prednesenie ústnych stanovísk.

V priebehu verejných zasadnutí konaných 7. - 9. marca 1949 Súd vypočul prednesené stanoviská...

* * *

Prvá otázka položená súdu znie nasledovne:

Má OSN ako organizácia spôsobilosť uplatňovať nároky podľa medzinárodného práva voči *de jure* alebo *de facto* vláde zodpovednej s cieľom vymôcť náhradu škody za škodu spôsobenú (a) Organizácii spojených národov, (b) obeti, alebo ňou oprávneným osobám, v prípade udalosti, kedy zástupca OSN utrpí zranenia pri výkone povinností za okolností zahŕňajúcich zodpovednosť štátu?

Bolo by potrebné vykonať nasledovné predbežné skúmanie:

(a) Organizácia spojených národov bude zvyčajne označovaná ako „Organizácia“.

but not invariably, as 'the Organization'.

(b) Questions I (a) and I (b) refer to 'an international claim against the responsible de jure or de facto government'. The Court understands that these questions are directed to claims against a State, and will, therefore, in this opinion, use the expression 'State' or 'defendant State'.

(c) The Court understands the word 'agent' in the most liberal sense, that is to say, any person who, whether a paid official or not, and whether permanently employed or not, has been charged by an organ of the Organization with carrying out, or helping to carry out, one of its functions-in short, any person through whom it acts.

(d) As this question assumes an injury suffered in such circumstances as to involve a State's responsibility, it must be supposed, for the purpose of this Opinion, that the damage results from a failure by the State to perform obligations of which the purpose is to protect the agents of the Organization in the performance of their duties.

(e) The position of a defendant State which is not a member of the Organization is dealt with later, and for the present the Court will assume that the defendant State is a Member of the Organization.

* * *

The questions asked of the Court relate to the 'capacity to bring an international claim'; accordingly, we must begin by defining what is meant by that capacity, and consider the characteristics of the Organization, so as to determine whether, in general, these characteristics do, or do not, include for the Organization a right to present an international claim.

Competence to bring an international claim is, for those possessing it, the capacity to resort to the customary methods recognized by international law for the establishment, the presentation and the settlement of claims. Among these methods may be

(b) Otázky I (a) a I (b) poukazujú na „nárok podľa medzinárodného práva voči zodpovednej *de jure* alebo *de facto* vláde. Súd vychádza z toho, že tieto otázky sa týkajú nárokov proti štátu, bude teda v tomto posudku používať výrazy „štát“ a „žalovaný štát“.

(c) Súd chápe slovo „zástupca (agent)“ v najširšom slova zmysle, teda ide o akúkoľvek osobu, či už plateného úradníka alebo nie, či už ako stáleho zamestnanca, alebo nie, ktorý bol poverený orgánom Organizácie vykonaním niektorej z jej funkcií. V krátkosti ide o akúkoľvek osobu prostredníctvom ktorej Organizácia koná.

(d) Nakoľko otázka predpokladá vznik ujmy za podmienok zahŕňajúcich zodpovednosť štátu, pre účely tohto posudku treba predpokladať, že škoda je výsledkom zlyhania štátu pri plnení záväzku chrániť zástupcov Organizácie počas výkonu ich povinností.

(e) Otázka pozície štátu, ktorý nie je členom Organizácie bude odložená na neskôr a na tomto mieste bude Súd predpokladať, že žalovaný štát je členom Organizácie.

* * *

V otázke týkajúcej sa „spôsobilosti uplatniť nárok podľa medzinárodného práva“ musíme začať definíciou toho, čo sa myslí touto spôsobilosťou a zväžiť vlastnosti Organizácie, pokiaľ ide o určenie toho či, vo všeobecnosti, tieto znaky zahŕňajú, resp. nezahŕňajú oprávnenie Organizácie uplatňovať nárok podľa medzinárodného práva.

Spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva predstavuje pre tých, ktorým prislúcha, spôsobilosť siahnuť k obyčajovému postupom uznávaným medzinárodným právom pre vznik, uplatnenie a uspokojenie nárokov. Medzi týmito postupmi možno spomenúť protest, žia-

mentioned protest, request for an enquiry, negotiation, and request for submission to an arbitral tribunal or to the Court in so far as this may be authorized by the Statute.

This capacity certainly belongs to the State; a State can bring an international claim against another State. Such a claim takes the form of a claim between two political entities, equal in law, similar *178 in form, and both the direct subjects of international law. It is dealt with by means of negotiation, and cannot, in the present state of the law as to international jurisdiction, be submitted to a tribunal, except with the consent of the States concerned.

When the Organization brings a claim against one of its Members, this claim will be presented in the same manner, and regulated by the same procedure. It may, when necessary, be supported by the political means at the disposal of the Organization. In these ways the Organization would find a method for securing the observance of its rights by the Member against which it has a claim.

But, in the international sphere, has the Organization such a nature as involves the capacity to bring an international claim? In order to answer this question, the Court must first enquire whether the Charter has given the Organization such a position that it possesses, in regard to its Members, rights which it is entitled to ask them to respect. In other words, does the Organization possess international personality? This is no doubt a doctrinal expression, which has sometimes given rise to controversy. But it will be used here to mean that if the Organization is recognized as having that personality, it is an entity capable of availing itself of obligations incumbent upon its Members.

To answer this question, which is not settled by the actual terms of the Charter, we must consider what characteristics it was intended thereby to give to the Organization.

The subjects of law in any legal system are not necessarily identical in their nature or in the extent of their rights, and their nature de-

dost' o prešetrenie, vyjednávanie a žiadosť o postúpenie veci arbitrážnemu tribunálu, prípadne Súdu, pokiaľ má podľa štatútu právomoc.

Spôsobilosť určite prislúcha štátu. Štát môže vzniesť nárok vyplývajúci z medzinárodného práva proti inému štátu. Takýto nárok má podobu nároku medzi dvoma rovnoprávnymi politickými subjektmi, podobného *178 druhu, ktoré sú oba priamymi subjektmi medzinárodného práva. Do úvahy pripadá riešenie prostriedkami vyjednávania a, za súčasnej právnej úpravy právomoci rozhodovať medzinárodné spory, nie je možné uplatniť nárok na tribunáli bez súhlasu dotknutých štátov.

Ak Organizácia uplatňuje nárok voči jednému zo svojich členských štátov, tento nárok bude predkladaný rovnakým spôsobom a bude sa spravovať rovnakým procesom. Ak je to nevyhnutné, možno ho podporiť politickými prostriedkami, ktorými Organizácia disponuje. Týmto postupmi by Organizácia našla spôsob ako zabezpečiť dodržiavanie svojich práv zo strany členského štátu voči ktorému má určitý nárok.

Avšak, má Organizácia na medzinárodnom poli takú povahu, ktorá zahŕňa spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva?

Aby bolo možné zodpovedať túto otázku, musí Súd najskôr skúmať, či má Organizácia v zmysle Charty také postavenie, na základe ktorého disponuje oprávneniami, ktorých rešpektovanie zo strany členských štátov je oprávnená žiadať. Inými slovami má Organizácia medzinárodnoprávnu subjektivitu? To je nepochybne doktrinálna téza, ktorá z času na čas vyvoláva kontroverzie. Napriek tomu bude na tomto mieste použitá, pretože pokiaľ sa uznáva subjektivita Organizácie podľa medzinárodného práva, je to subjekt schopný prijímať záväzky, z ktorých vyplývajú záväzky aj pre jej členov.

Aby sme mohli zodpovedať túto otázku, ktorá nie je ustálená súčasným znením Charty, musíme zvážiť aká bola zamýšľaná povaha Organizácie v zmysle Charty.

Subjekty práva v ktoromkoľvek právnom systéme nie sú nevyhnutne identické svojou povahou a rozsahom svojich práv

depends upon the needs of the community. Throughout its history, the development of international law has been influenced by the requirements of international life, and the progressive increase in the collective activities of States has already given rise to instances of action upon the international plane by certain entities which are not States. This development culminated in the establishment in June 1945 of an international organization whose purposes and principles are specified in the Charter of the United Nations. But to achieve these ends the attribution of international personality is indispensable.

The Charter has not been content to make the Organization created by it merely a centre 'for harmonizing the actions of nations in the attainment of these common ends' (Article I, para. 4). It has equipped that centre with organs, and has given it special tasks. It has defined the position of the Members in relation to the Organization by requiring them to give it every assistance in any action undertaken by it (Article 2, para. 5), and to accept and carry out the decisions of the Security Council; by authorizing the General Assembly to make recommendations to the Members; *179 by giving the Organization legal capacity and privileges and immunities in the territory of each of its Members; and by providing for the conclusion of agreements between the Organization and its Members. Practice-in particular the conclusion of conventions to which the Organization is a party-has confirmed this character of the Organization, which occupies a position in certain respects in detachment from its Members, and which is under a duty to remind them, if need be, of certain obligations. It must be added that the Organization is a political body, charged with political tasks of an important character, and covering a wide field namely, the maintenance of international peace and security, the development of friendly relations among nations, and the achievement of international co-operation in the solution of problems of an economic, social, cultural or humanitarian character (Article 1); and in dealing with its Members it employs political means. The 'Convention on the Privileges and Immunities of the United

a ich povaha závisí od potrieb spoločenstva. V priebehu histórie bol vývoj medzinárodného práva ovplyvňovaný potrebami medzinárodného života a progresívny nárast spoločných aktivít štátov spôsobil nárast činností určitých subjektov, na medzinárodnom poli ktoré nemožno považovať za štáty. Tento vývoj vyvrcholil v júni 1945 vznikom medzinárodnej organizácie, ktorej ciele a princípy sú ustanovené v Charte OSN. Avšak k dosahovaniu týchto cieľov je nevyhnutné priznanie medzinárodnoprávnej subjektivity.

Cieľom Charty nie je iba dosiahnuť vytvorenie strediska „pre zosúladovanie úsilia národov pri dosahovaní týchto spoločných cieľov“ (článok 1, odsek 4. Charty). Charta vybavila toto „stredisko“ orgánmi a poverila ho špeciálnymi úlohami. Definovala pozíciu členských štátov vo vzťahu k Organizácii požiadavkou na „poskytnutie všemožnej pomoci pri každej akcii, ktorú urobí v súlade s ustanoveniami Charty (článok 2, odsek 5 Charty) a na prijatie a vykonanie rozhodnutí Bezpečnostnej rady; oprávnením Valného zhromaždenia vydávať odporúčania členským štátom; *179 udelením právnej spôsobilosti, výsad a imunit Organizácii na území ktoréhokoľvek členského štátu; a ustanovením o uzatváraní dohôd medzi Organizáciou a členskými štátmi. Prax, konkrétne uzatváranie dohôd, ktorých je Organizácia stranou, potvrdzuje túto povahu Organizácie, ktorá požíva v určitom zmysle pozíciu oddelenú od jej členských štátov, a ktorá má povinnosť pripomínať členským štátom, pokiaľ to je potrebné, určité záväzky. Treba dodať, že Organizácia je politický orgán poverený politickými úlohami závažného charakteru a pokrývajúci široké pole pôsobnosti menovite udržiavanie medzinárodného mieru a bezpečnosti, rozvoj priateľských vzťahov medzi národmi a dosiahnutie medzinárodnej spolupráce pri riešení problémov hospodárskeho, sociálneho, kultúrneho alebo humanitného charakteru (článok 1 Charty); vo vzťahoch s členskými štátmi využíva politické prostriedky. Dohovor o výsadách a imunitách OSN z roku 1946 zakladá práva a povinnosti medzi všetkými signatármi a Organizáciou (pozri kapitolu 35 Dohovoru). Je zložité si predstaviť, ako inak by takýto dohovor

Nations' of 1946 creates rights and duties between each of the signatories and the Organization (see, in particular, Section 35). It is difficult to see how such a convention could operate except upon the international plane and as between parties possessing international personality.

In the opinion of the Court, the Organization was intended to exercise and enjoy, and is in fact exercising and enjoying, functions and rights which can only be explained on the basis of the possession of a large measure of international personality and the capacity to operate upon an international plane. It is at present the supreme type of international organization, and it could not carry out the intentions of its founders if it was devoid of international personality. It must be acknowledged that its Members, by entrusting certain functions to it, with the attendant duties and responsibilities, have clothed it with the competence required to enable those functions to be effectively discharged.

Accordingly, the Court has come to the conclusion that the Organization is an international person. That is not the same thing as saying that it is a State, which it certainly is not, or that its legal personality and rights and duties are the same as those of a State. Still less is it the same thing as saying that it is 'a super-State', whatever that expression may mean. It does not even imply that all its rights and duties must be upon the international plane, any more than all the rights and duties of a State must be upon that plane. What it does mean is that it is a subject of international law and capable of possessing international rights and duties, and that it has capacity to maintain its rights by bringing international claims.

The next question is whether the sum of the international rights of the Organization comprises the right to bring the kind of international claim described in the Request for this Opinion. That is a claim against a State to obtain reparation in respect of the *180 damage caused by the injury of an agent of the Organization in the course of the performance of his duties. Whereas a State possesses the totality of international rights

fungoval na medzinárodnom poli, ak nie medzi stranami požívajúcimi medzinárodnoprávnou subjektivitu.

Podľa názoru Súdu bolo zamýšľané, aby organizácia vykonávala a požívala, ako aj v skutočnosti robí, funkcie a práva, ktoré môžu byť vysvetlené jedine na základe širokej medzinárodnoprávnej subjektivity a spôsobilosti pôsobiť na medzinárodnom poli. V súčasnosti ide o najvyšší typ medzinárodnej organizácie, ktorá by nemohla vykonať zámery svojich zakladateľov pokiaľ by bola pozbavená medzinárodnoprávnej subjektivity. Treba priznať, že členské štáty zverením určitých úloh sprevádzaných povinnosťami a zodpovednosťou vybavili Organizáciu právomocou požadovanou na efektívne vykonávanie týchto úloh.

Na základe uvedeného prišiel Súd k záveru, že Organizácia má medzinárodnoprávnou subjektivitu. Nie je to však to isté ako povedať, že ide o štát, čím Organizácia určite nie je, prípadne, že by jej právna subjektivita a práva povinnosti boli totožné s tými, ktoré prináležia štátu. Ešte menej platí, že by išlo o superštát, čokoľvek môže tento výraz znamenať. Dokonca to ani nenažnačuje, že všetky jej práva a povinnosti musia byť realizované na medzinárodnom poli o nič viac ako na tomto poli musia byť realizované práva a povinnosti štátu. Znamená to jedine, že ide o subjekt medzinárodného práva schopný mať práva a povinnosti podľa medzinárodného práva a spôsobilý chrániť svoje práva uplatňovaním nárokov podľa medzinárodného práva.

Ďalšou otázkou je, či výpočet práv zahŕňa aj právo uplatniť taký druh nároku podľa medzinárodného práva, aký je opísaný v žiadosti o poradný posudok. Ide o nárok proti štátu o náhradu škody *180 spôsobenej zranením zástupca Organizácie v priebehu výkonu jeho povinností. Zatiaľ čo štát požíva v plnej miere všetky práva a povinnosti podľa medzinárodného práva, práva

and duties recognized by international law, the rights and duties of an entity such as the Organization must depend upon its purposes and functions as specified or implied in its constituent documents and developed in practice. The functions of the Organization are of such a character that they could not be effectively discharged if they involved the concurrent action, on the international plane, of fifty-eight or more Foreign Offices, and the Court concludes that the Members have endowed the Organization with capacity to bring international claims when necessitated by the discharge of its functions.

What is the position as regards the claims mentioned in the request for an opinion? Question I is divided into two points, which must be considered in turn.

* * *

Question I (a) is as follows:

'In the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a State, has the United Nations, as an Organization, the capacity to bring an international claim against the responsible *de jure* or *de facto* government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused (a) to the United Nations....?'

The question is concerned solely with the reparation of damage caused to the Organization when one of its agents suffers injury at the same time. It cannot be doubted that the Organization has the capacity to bring an international claim against one of its Members which has caused injury to it by a breach of its international obligations towards it. The damage specified in Question I (a) means exclusively damage caused to the interests of the Organization itself, to its administrative machine, to its property and assets, and to the interests of which it is the guardian. It is clear that the Organization has the capacity to bring a claim for this damage. As the claim is based on the breach of an international obligation on the part of the Member held responsible by the

a povinnosti Organizácie závisia od jej cieľov a funkcií v zmysle, resp. na základe jej základných dokumentov a zažitej praxe. Funkcie Organizácie sú takej povahy, že by nemohli byť efektívne vykonávané, ak by vyžadovali súladnú činnosť päťdesiatich ôsmich alebo viacerých zahraničných úradov na medzinárodnej úrovni. Súd prichádza k záveru, že členské štáty vybavili Organizáciu spôsobilosťou uplatňovať nároky podľa medzinárodného práva, pokiaľ je to nevyhnutné na vykonávanie jej funkcií.

Aká je pozícia, čo sa týka nárokov spomínaných v žiadosti o podanie poradného posudku? Otázka I je rozdelená do dvoch bodov, ktoré musia byť posudzované v tomto poradí.

* * *

Otázka I (a) znie:

V prípade, ak zástupca OSN utrpí ujmu pri výkone funkcií OSN za okolností zakladajúcich zodpovednosť štátu, má OSN ako organizácia spôsobilosť uplatňovať nároky podľa medzinárodného práva voči zodpovednej vláde *de jure* alebo *de facto* s cieľom vymôcť náhradu škody za škodu spôsobenú (a) OSN....?

Otázka je zameraná jedine na náhradu škody spôsobenú Organizáciou, ak zároveň jeden z jej zástupcov utrpí zranenia. Nemožno pochybovať, že Organizácia má spôsobilosť podať žalobu proti svojmu členskému štátu, ktorý jej spôsobil škodu porušením svojich medzinárodných záväzkov voči nej. Škoda špecifikovaná v otázke I (a) vyjadruje výlučne škodu spôsobenú na záujmoch samotnej Organizácie, jej administratívnom aparáte, na jej majetku a iných majetkových hodnotách a na záujmoch ktoré má chrániť. Je zrejmé, že Organizácia má spôsobilosť uplatňovať nároky na náhradu škody. Vzhľadom na to, že žaloba je založená na porušení záväzku podľa medzinárodného práva na strane členského štátu voľaného na zodpovednosť Organizáciou, členský štát nemôže tvrdiť, že ide

Organization, the Member cannot contend that this obligation is governed by municipal law, and the Organization is justified in giving its claim the character of an international claim.

When the Organization has sustained damage resulting from a breach by a Member of its international obligations, it is impossible to see how it can obtain reparation unless it possesses capacity to bring an international claim. It cannot be supposed that in such an event all the Members of the Organization, save the defendant *181 State, must combine to bring a claim against the defendant for the damage suffered by the Organization.

The Court is not called upon to determine the precise extent of the reparation which the Organization would be entitled to recover. It may, however, be said that the measure of the reparation should depend upon the amount of the damage which the Organization has suffered as the result of the wrongful act or omission of the defendant State and should be calculated in accordance with the rules of international law. Amongst other things, this damage would include the reimbursement of any reasonable compensation which the Organization had to pay to its agent or to persons entitled through him. Again, the death or disablement of one of its agents engaged upon a distant mission might involve very considerable expenditure in replacing him. These are mere illustrations, and the Court cannot pretend to forecast all the kinds of damage which the Organization itself might sustain.

o záväzok spravujúci sa vnútroštátnym právom a Organizácia je oprávnená považovať svoj nárok za nárok podľa medzinárodného práva.

Ak Organizácia utrpela škodu, spôsobenú porušením záväzku členského štátu, je nepredstaviteľné, aby jej bolo možné priznať náhradu škody, pokiaľ nie je spôsobilá podať žalobu podľa medzinárodného práva. Nie je možné predpokladať, že v prípade podobnej udalosti sa všetky členské štáty Organizácie, mimo žalovaného *181 štátu, budú musieť spojiť k podaniu žaloby proti žalovanému štátu o náhradu škody spôsobenej Organizácií.

Súd nie je v tomto prípade požiadaný určiť presnú výšku náhrady škody, ktorú je Organizácia oprávnená žiadať. Avšak, možno povedať, že miera odškodnenia by mala závisieť od výšky škody, ktorú Organizácia utrpela následkom protiprávneho činu alebo opomenutia žalovaného štátu a mala by byť vypočítaná v súlade s pravidlami medzinárodného práva. Okrem iného, škoda by mala zahŕňať náhradu akýchkoľvek odôvodnených výdavkov, ktoré Organizácia musela zaplatiť svojim zástupcom alebo iným nimi oprávneným osobám.

Smrť alebo poškodenie zdravia s následkom invalidity niektorého zo zástupcov zapojeného v misii môže zahŕňať značné výdavky na jeho nahradenie. Vyššie uvedené príklady sú iba náčrtom a súd nemôže predpovedať každý druh škody, ktorú Organizácia samotná môže utrpieť.

* * *

Question I (b) is as follows:

....'has the United Nations, as an Organization, the capacity to bring an international claim in respect of the damage caused (b) to the victim or to persons entitled through him?'

In dealing with the question of law which arises out of Question I (b), it is unnecessary to repeat the considerations which led to an affirmative answer being given to Question I

* * *

Otázka I (b) znie:

...Má OSN, ako Organizácia, spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva, ... vo vzťahu ku škode spôsobenej ... (b) obeti alebo ňou oprávneným osobám?

V súvislosti s právnou otázkou, ktorá vyplýva z otázky I (b), nie je potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli ku kladnej odpovedi na otázku I (a). Teraz je možné predpokladať, že Organizácia má

(a). It can now be assumed that the Organization has the capacity to bring a claim on the international plane, to negotiate, to conclude a special agreement and to prosecute a claim before an international tribunal. The only legal question which remains to be considered is whether, in the course of bringing an international claim of this kind, the Organization can recover 'the reparation due in respect of the damage caused to the victim....'.

The traditional rule that diplomatic protection is exercised by the national State does not involve the giving of a negative answer to Question I (b).

In the first place, this rule applies to claims brought by a State. But here we have the different and new case of a claim that would be brought by the Organization.

In the second place, even in inter-State relations, there are important exceptions to the rule, for there are cases in which protection may be exercised by a State on behalf of persons not having its nationality.

In the third place, the rule rests on two bases. The first is that the defendant State has broken an obligation towards the national State in respect of its nationals. The second is that only the party *182 to whom an international obligation is due can bring a claim in respect of its breach. This is precisely what happens when the Organization, in bringing a claim for damage suffered by its agent, does so by invoking the breach of an obligation towards itself. Thus, the rule of the nationality of claims affords no reason against recognizing that the Organization has the right to bring a claim for the damage referred to in Question I (b). On the contrary, the principle underlying this rule leads to the recognition of this capacity as belonging to the Organization, when the Organization invokes, as the ground of its claim, a breach of an obligation towards itself.

Nor does the analogy of the traditional rule of diplomatic protection of nationals abroad justify in itself an affirmative reply. It is not pos-

spôsobnosť uplatňovať nároky na medzinárodnom poli, vyjednávať, uzatvárať osobitné dohody a podať žalobu pred medzinárodným tribunálom. Jediná právna otázka, ktorú je potrebné zvážiť, je, či v priebehu uplatňovania nároku, možno Organizácii priznať „náhradu škody ...spôsobenej obeti...“

Tradičné (obyčajové) pravidlo, že diplomatická ochrana je realizovaná štátom, nevedie k negatívnej odpovedi na otázku I (b).

V prvom rade, toto pravidlo platí pre nároky uplatňované štátom. Teraz však máme iný a nový prípad uplatňovania nárokov Organizáciou.

Na druhej strane, a to dokonca aj vo vzťahoch medzi štátmi, existujú dôležité výnimky z daného pravidla, pretože existujú prípady, v ktorých štáty poskytujú ochranu osobám, ktoré nie sú ich štátnymi príslušníkmi.

Po tretie, dané pravidlo má dvojaký základ. V prvom rade, žalovaný štát porušil záväzok voči národnému štátu vzhľadom na jeho štátnych príslušníkov. V druhom rade, len strana, *182 voči ktorej sa má plniť medzinárodný záväzok, môže podať žalobu pre jeho neplnenie. To je presne prípad, keď Organizácia uplatňuje náhradu škody, ktorú utrpel jej zástupca, pričom sa dovoľáva porušenia záväzku voči nej samej. To znamená, že pravidlo štátnej príslušnosti nároku nepredstavuje žiadny dôvod na odmietnutie tvrdenia, že Organizácia má oprávnenie uplatniť nárok za škodu popísanú v otázke I (b). Naopak, podstata tohto pravidla vedie k uznaniu tejto spôsobilosti ako príslúchajúcej Organizácii, ktorá ako dôvod žaloby uvádza porušenie záväzkov voči nej samotnej.

Ani analógia tradičného pravidla diplomatickej ochrany občanov v zahraničí neodôvodňuje sama o sebe pozitívnu odpoveď. Prísny používaním konceptu ver-

sible, by a strained use of the concept of allegiance, to assimilate the legal bond which exists, under Article 100 of the Charter, between the Organization on the one hand, and the Secretary-General and the staff on the other, to the bond of nationality existing between a State and its nationals.

The Court is here faced with a new situation. The questions to which it gives rise can only be solved by realizing that the situation is dominated by the provisions of the Charter considered in the light of the principles of international law.

The question lies within the limits already established; that is to say it presupposes that the injury for which the reparation is demanded arises from a breach of an obligation designed to help an agent of the Organization in the performance of his duties. It is not a case in which the wrongful act or omission would merely constitute a breach of the general obligations of a State concerning the position of aliens; claims made under this head would be within the competence of the national State and not, as a general rule, within that of the Organization.

The Charter does not expressly confer upon the Organization the capacity to include, in its claim for reparation, damage caused to the victim or to persons entitled through him. The Court must therefore begin by enquiring whether the provisions of the Charter concerning the functions of the Organization, and the part played by its agents in the performance of those functions, imply for the Organization power to afford its agents the limited protection that would consist in the bringing of a claim on their behalf for reparation for damage suffered in such circumstances. Under international law, the Organization must be deemed to have those powers which, though not expressly provided in the Charter, are conferred upon it by necessary implication as being essential to the performance of its duties. This principle of law was applied by the Permanent Court of International Justice to the International Labour Organization in its Advisory Opinion No. 13 of July 23rd, *183 1926 (Series B., No. 13, p. 18), and must be applied

nosti nie je možné pripodobniť právne puto, ktoré existuje na základe čl. 100 Charty OSN, medzi Organizáciou na jednej strane a Generálnym tajomníkom a zamestnancami na druhej strane, k putu občianstva, ktoré existuje medzi štátmi a ich štátnymi príslušníkmi.

Súd je v tomto prípade postavený pred novú situáciu. Položené otázky môžu byť riešené len uvedením si, že situácia sa spravuje ustanoveniami Charty OSN vo svetle princípov medzinárodného práva.

Otázka zotrúva v stanovených hraniciach; Teda predpokladá sa, že ujma, za ktorú sa žiada odškodnenie, vznikla porušením povinností určenej na uľahčenie plnenia povinností zástupcu Organizácie. Nie je to prípad, v ktorom protiprávny akt alebo opomenutie predstavuje púhe porušenie všeobecných záväzkov štátov týkajúcich sa postavenia cudzincov. Uplatňovanie takýchto nárokov by bolo v kompetencii národného štátu, teda nie, vo všeobecnosti, v kompetencii Organizácie.

Charta výslovne nezveruje Organizácii spôsobilosť zahrnúť do nároku na náhradu škody aj škodu spôsobenú obeti alebo osobám ňou oprávneným. Súd si preto musí položiť otázku, či ustanovenia Charty obsahujú úpravu funkcií Organizácie, ako aj úloh agentov pri výkone týchto funkcií, ktorá by zahŕňala možnosť Organizácie poskytnúť jej agentom obmedzenú ochranu, spočívajúcu v podaní žaloby v ich mene o náhradu škody utrpenej za daných okolností. Podľa medzinárodného práva, tieto právomoci musia Organizácii vyplývať z Charty implicitne, pretože sú nevyhnutné pre plnenie jej povinností hoci výslovne nie sú v Charte uvedené. Tento princíp práva bol aplikovaný Stálym dvorom medzinárodnej spravodlivosti vo vzťahu k Medzinárodnej organizácii práce v jeho poradnom stanovisku č. 13 z 23. júla *183 1926 (series B., No. 13, p. 18) a musí byť aplikovaný aj v prípade OSN.

to the United Nations.

Having regard to its purposes and functions already referred to, the Organization may find it necessary, and has in fact found it necessary, to entrust its agents with important missions to be performed in disturbed parts of the world. Many missions, from their very nature, involve the agents in unusual dangers to which ordinary persons are not exposed. For the same reason, the injuries suffered by its agents in these circumstances will sometimes have occurred in such a manner that their national State would not be justified in bringing a claim for reparation on the ground of diplomatic protection, or, at any rate, would not feel disposed to do so. Both to ensure the efficient and independent performance of these missions and to afford effective support to its agents, the Organization must provide them with adequate protection.

This need of protection for the agents of the Organization, as a condition of the performance of its functions, has already been realized, and the Preamble to the Resolution of December 3rd, 1948 (supra, p. 175), shows that this was the unanimous view of the General Assembly.

For this purpose, the Members of the Organization have entered into certain undertakings, some of which are in the Charter and others in complementary agreements. The content of these undertakings need not be described here; but the Court must stress the importance of the duty to render to the Organization 'every assistance' which is accepted by the Members in Article 2, paragraph 5, of the Charter. It must be noted that the effective working of the Organization-the accomplishment of its task, and the independence and effectiveness of the work of its agents-require that these undertakings should be strictly observed. For that purpose, it is necessary that, when an infringement occurs, the Organization should be able to call upon the responsible State to remedy its default, and, in particular, to obtain from the State reparation for the damage that the default may have caused to its agent.

Organizácia s ohľadom na svoj účel a úlohy, na ktoré už bolo poukázané, môže považovať za potrebné, a v skutočnosti aj považovala za potrebné, zverovať svojim zástupcom plnenie dôležitých misií v narušených častiach sveta. Mnohé misie zo svojej podstaty vystavujú agentov nezvyčajným nebezpečenstvám, ktorým obyčajní ľudia čeliť nemusia. Z toho istého dôvodu k zraneniam, ktoré utrpeli agenti za týchto okolností, mohlo dôjsť takým spôsobom, že ich domovské štáty by neboli oprávnené vzniesť nárok pre náhradu škody na poli diplomatickej ochrany alebo by sa štáty necítili disponované na ich uplatnenie. Tak pre zabezpečenie efektívneho a nezávislého výkonu týchto úloh, ako aj v záujme efektívnej podpory svojich zástupcov, musí Organizácia svojim zástupcom poskytnúť adekvátnu ochranu.

Táto potreba ochrany zástupcov Organizácie, ako podmienka výkonu jej úloh, je už známa a preambula rezolúcie z 3. decembra 1948 (supra, p. 175) ukázala, že je to jednomyselný názor Valného zhromaždenia.

Z tohto dôvodu členovia Organizácie prijali niekoľko záväzkov, z ktorých sú niektoré súčasťou Charty OSN a ostatné v doplňujúcich dohodách. Obsah týchto záväzkov tu nemusí byť opísaný; Súd však musí zdôrazniť význam povinnosti poskytnúť Organizácii „všetku súčinnosť“, ktorá je prijatá členmi a zakotvená v čl. 2, odsek 5 Charty OSN. Je nutné poznamenať, že efektívne fungovanie Organizácie -napĺňanie jej úloh a nezávislosť a efektívnosť práce jej zástupcov, vyžaduje striktné dodržiavanie daných záväzkov. Pre tento účel je nevyhnutné, aby Organizácia v prípade, že dôjde k porušeniu záväzku, mala možnosť vyzvať príslušný štát, aby napravil svoje zlyhanie a najmä získal od zodpovedného štátu náhradu škody, ktorú spôsobil jej zástupcovi.

In order that the agent may perform his duties satisfactorily, he must feel that this protection is assured to him by the Organization, and that he may count on it. To ensure the independence of the agent, and, consequently, the independent action of the Organization itself, it is essential that in performing his duties he need not have to rely on any other protection than that of the Organization (save of course for the more direct and immediate protection due from the State in whose territory he may be). In particular, he should not have to rely on the protection of his own State. If he had to rely on that State, his independence might well be compromised, contrary to the principle applied by Article 100 of the Charter. And lastly, it is essential that-***184** whether the agent belongs to a powerful or to a weak State; to one more affected or less affected by the complications of international life; to one in sympathy or not in sympathy with the mission of the agent-he should know that in the performance of his duties he is under the protection of the Organization. This assurance is even more necessary when the agent is stateless.

Upon examination of the character of the functions entrusted to the Organization and of the nature of the missions of its agents, it becomes clear that the capacity of the Organization to exercise a measure of functional protection of its agents arises by necessary intendment out of the Charter.

The obligations entered into by States to enable the agents of the Organization to perform their duties are undertaken not in the interest of the agents, but in that of the Organization. When it claims redress for a breach of these obligations, the Organization is invoking its own right, the right that the obligations due to it should be respected. On this ground, it asks for reparation of the injury suffered, for 'it is a principle of international law that the breach of an engagement involves an obligation to make reparation in an adequate form'; as was stated by the Permanent Court in its Judgment No. 8 of July 26th, 1927 (Series A., No. 9, p. 21). In claiming reparation based on the injury suffered by its agent the Organization does not represent

Na to, aby zástupca mohol vykonávať svoje úlohy uspokojivo, musí si byť vedomý, že na ochranu poskytovanú Organizáciou sa môže spoliehať. Aby bola zaistená nezávislosť zástupcu, a teda aj nezávislosť samotných akcií Organizácie, je dôležité, aby sa pri výkone svojej funkcie nemusel spoliehať na inú ochranu (samozrejme s výnimkou priamej a bezprostrednej ochrany štátu, na území ktorého ju vykonáva). Najmä by sa nemal spoliehať na ochranu svojho vlastného štátu. Ak by sa na ňu musel spoliehať, jeho nezávislosť by mohla byť ohrozená, a to by bolo v rozpore so zásadou uvedenou v čl. 100 Charty OSN. Na koniec, je nevyhnutné, aby ***184** tento agent - či už pochádza zo silného alebo slabého štátu, zo štátu viac či menej postihnutého problémami medzinárodného života, sympatizujúceho alebo nesympatizujúceho s misiou zástupcu - vedel, že pri plnení svojich úloh je pod ochranou Organizácie. Obzvlášť nevyhnutné je takéto uistenie pri agentovi bez štátnej príslušnosti.

Pri skúmaní charakteru úloh zverených Organizácii, ako aj povahy misií jej zástupcov je zrejmé, že spôsobilosť Organizácie vykonávať opatrenia funkčnej ochrany jej zástupcov vzniká z nevyhnutného zámeru vyplývajúceho priamo z ustanovení Charty .

Závazky preberané štátmi tak, aby umožnili agentom Organizácie plnenie ich povinností, neboli prijaté v záujme agentov, ale v záujme Organizácie. Pri uplatnení nároku z porušenia týchto záväzkov Organizácia využíva jej vlastné oprávnenie, oprávnenie, aby boli záväzky voči nej rešpektované. Z tohto dôvodu žiada o náhradu spôsobenej škody, pretože „je princípom medzinárodného práva, že porušenie jedného záväzku zahŕňa následný záväzok odškodnenia v primeranej forme; ako bolo stanovené Stálym súdom v jeho rozsudku č. 8 z 26. júla 1927 (series A., No.9, p.21). Pri uplatnení si náhrady škody, ktorá vznikla ujmom utrpenou jej zástupcom nezastupuje Organizácia zástupcu, ale uplatňuje si svoje vlastné právo, právo na zabezpečenie rešpektovania záväzkov prevzatých voči Organizácii.

the agent, but is asserting its own right, the right to secure respect for undertakings entered into towards the Organization.

Having regard to the foregoing considerations, and to the undeniable right of the Organization to demand that its Members shall fulfil the obligations entered into by them in the interest of the good working of the Organization, the Court is of the opinion that, in the case of a breach of these obligations, the Organization has the capacity to claim adequate reparation, and that in assessing this reparation it is authorized to include the damage suffered by the victim or by persons entitled through him.

* * *

The question remains whether the Organization has 'the capacity to bring an international claim against the responsible *de jure* or *de facto* government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused (a) to the United Nations, (b) to the victim or to persons entitled through him' when the defendant State is not a member of the Organization.

In considering this aspect of Question I (a) and (b), it is necessary to keep in mind the reasons which have led the Court to give an affirmative answer to it when the defendant State is a Member of the Organization. It has now been established that the Organization has capacity to bring claims on the international ***185** plane, and that it possesses a right of functional protection in respect of its agents. Here again the Court is authorized to assume that the damage suffered involves the responsibility of a State, and it is not called upon to express an opinion upon the various ways in which that responsibility might be engaged.

Accordingly the question is whether the Organization has capacity to bring a claim against the defendant State to recover reparation in respect of that damage or whether, on the contrary, the defendant State, not being a member, is justified in raising the objection that the Organization lacks the capacity to bring

S ohľadom na vyššie uvedené úvahy a nepopierateľné právo Organizácie požadovať, aby jej členovia plnili povinnosti prijaté za účelom dobrého fungovania Organizácie, Súd je toho názoru, že v prípade porušenia týchto povinností, Organizácia má spôsobilosť požadovať adekvátne náhradu škody a pri posudzovaní tejto náhrady je oprávnená zahrnúť aj škodu spôsobenú obeti alebo osobám oprávneným prostredníctvom nej.

* * *

Otázkou ale ostáva, či Organizácia má „spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva voči zodpovednej *de jure* alebo *de facto* vláde s cieľom získať odškodnenie za škody spôsobené (a) Organizácii, (b) obeti alebo osobám ňou oprávneným“, keď žalovaný štát nie je členom Organizácie.

Pri posudzovaní tohto aspektu otázky I (a) a (b) je nevyhnutné mať na pamäti dôvody, ktoré viedli Súd k podaniu kladnej odpovede na danú otázku v prípade, ak žalovaný štát je členom Organizácie. V tomto prípade bolo zistené, že Organizácia má spôsobilosť vzniesť nárok na medzinárodnom ***185** poli a že má právo poskytnúť funkčnú ochranu jej zástupcom. Tu je opäť Súd oprávnený predpokladať, že spôsobená škoda zahŕňa situáciu predpokladajúcu zodpovednosť štátu, a Súd nie je vyzývaný k tomu, aby vyjadril názor k rôznym spôsobom, ktorými môže byť táto zodpovednosť naplnená.

Preto je otázkou, či Organizácia má spôsobilosť uplatniť si nárok proti štátu o náhradu zodpovedajúcu škode alebo či naopak žalovaný štát, ktorý nie je jej členom, je oprávnený vzniesť námietku, že Organizácia nemá dostatok spôsobilosti na uplatnenie si takého nároku podľa medzinárodného práva. V takomto prípade je názorom Súdu, že

an international claim. On this point, the Court's opinion is that fifty States, representing the vast majority of the members of the international community, had the power, in conformity with international law, to bring into being an entity possessing objective international personality, and not merely personality recognized by them alone, together with capacity to bring international claims.

Accordingly, the Court arrives at the conclusion that an affirmative answer should be given to Question I (a) and (b) whether or not the defendant State is a Member of the United Nations.

* * *

Question II is as follows:

'In the event of an affirmative reply on point I (b), how is action by the United Nations to be reconciled with such rights as may be possessed by the State of which the victim is a national?'

The affirmative reply given by the Court on point I (b) obliges it now to examine Question II. When the victim has a nationality, cases can clearly occur in which the injury suffered by him may engage the interest both of his national State and of the Organization. In such an event, competition between the State's right of diplomatic protection and the Organization's right of functional protection might arise, and this is the only case with which the Court is invited to deal.

In such a case, there is no rule of law which assigns priority to the one or to the other, or which compels either the State or the Organization to refrain from bringing an international claim. ***186** The Court sees no reason why the parties concerned should not find solutions inspired by goodwill and common sense, and as between the Organization and its Members it draws attention to their duty to render 'every assistance' provided by Article 2, paragraph 5, of the Charter.

Although the bases of the two claims are different, that does not mean that the defendant State can be com-

päťdesiat štátov reprezentujúcich drvivú väčšinu členov medzinárodného spoločenstva bolo oprávnených, v súlade s medzinárodným právom, vytvoriť entitu poživajúcu objektívnu medzinárodnú subjektivitu - nie len subjektivitu uznanú samotnými členskými štátmi - spolu so spôsobilosťou uplatňovať nároky podľa medzinárodného práva.

Preto Súd dospel k záveru, že na predmetnú otázku (a) aj (b) by mala byť daná kladná odpoveď, či už pôjde o štát ktorý je alebo nie je členom OSN.

* * *

Otázka II znie:

„V prípade kladnej odpovede na bod I(b), ako treba postup Organizácie uviesť do súladu s právami, ktoré môžu prislúchať štátu, ktorého štátnym príslušníkom je obeť?

Kladná odpoveď Súdu na bod I(b) ho zaväzuje k preskúmaniu otázky II. Ak má obeť štátnu príslušnosť, zjavne sa môžu vyskytnúť prípady, kedy ním utrpená škoda môže zahrnúť záujem ako domovského štátu, tak aj Organizácie. V takomto prípade môže vzniknúť konkurencia medzi oprávnením štátu poskytnúť diplomatickú ochranu a právom Organizácie na funkčnú (*služobnú - poznámka prekl.*) ochranu. Súdny dvor bol požiadaný, aby sa vysporiadal práve s touto situáciou.

V tomto prípade neexistuje žiadne právne pravidlo, ktoré by stanovilo prioritu jedného či druhého, alebo ktoré núti štát alebo Organizáciu k upusteniu od uplatnenia medzinárodného nároku. ***186** Súd nevidí žiadny dôvod, prečo by zúčastnené strany nemali nájsť riešenie na základe dobrej vôle a zdravého rozumu, a vo vzťahu medzi Organizáciou a členskými štátmi upozorňuje na ich povinnosť poskytnúť „všetku súčinnosť“ stanovenú článkom 2, odsek 5 Charty OSN.

Aj keď základy obidvoch nárokov sú odlišné, to neznamená, že žalovaný štát je povinný zaplatiť náhradu spôsobenej

pelled to pay the reparation due in respect of the damage twice over. International tribunals are already familiar with the problem of a claim in which two or more national States are interested, and they know how to protect the defendant State in such a case.

The risk of competition between the Organization and the national State can be reduced or eliminated either by a general convention or by agreements entered into in each particular case. There is no doubt that in due course a practice will be developed, and it is worthy of note that already certain States whose nationals have been injured in the performance of missions undertaken for the Organization have shown a reasonable and cooperative disposition to find a practical solution.

* * *

The question of reconciling action by the Organization with the rights of a national State may arise in another way; that is to say, when the agent bears the nationality of the defendant State.

The ordinary practice whereby a State does not exercise protection on behalf of one of its nationals against a State which regards him as its own national, does not constitute a precedent which is relevant here. The action of the Organization is in fact based not upon the nationality of the victim but upon his status as agent of the Organization. Therefore it does not matter whether or not the State to which the claim is addressed regards him as its own national, because the question of nationality is not pertinent to the admissibility of the claim.

In law, therefore, it does not seem that the fact of the possession of the nationality of the defendant State by the agent constitutes any obstacle to a claim brought by the Organization for a breach of obligations towards it occurring in relation to the performance of his mission by that agent.

***187** FOR THESE REASONS,

škody dvakrát. Medzinárodné tribunály sú už oboznámené s problémom nároku, v ktorom sú zainteresované dva alebo viac domovských štátov, a vedia, ako ochrániť žalovaný štát v takýchto prípadoch.

Riziko konkurencie medzi Organizáciou a domovským štátom môže byť obmedzené alebo eliminované na základe všeobecného dohovoru alebo dohodami uzatvorenými v každom jednotlivom prípade. Niet pochyb o tom, že v primeranej dobe sa vyvinie praktický postup, pričom za zmienku stojí, že niektoré štáty, ktorých štátni príslušníci boli pri výkone misií vykonávaných pre Organizáciu poškodení, preukázali rozumné a kooperatívne snahy smerujúce k nájdeniu praktického riešenia.

* * *

Otázka zladenia postupu Organizácie s právami národných štátov môže vzniknúť aj v inom prípade, a to keď je zástupca štátnej príslušnosti žalovaného štátu.

Bežná prax, kedy štát nevykonáva ochranu v mene jedného zo svojich štátnych príslušníkov voči štátu, ktorý ho považuje za jeho vlastného štátneho príslušníka, nepredstavuje relevantný precedens. Konanie Organizácie nie je založené na štátnej príslušnosti poškodeného, ale na jej statuse zástupcu Organizácie. Nezáleží na tom, či štát, ktorému je nárok adresovaný, považuje obeť za vlastného štátneho príslušníka, pretože otázka štátnej príslušnosti nie je pre prípustnosť nároku relevantná.

V práve sa preto neprihliada na fakt, že obeť má štátnu príslušnosť žalovaného štátu, pretože to nepredstavuje prekážku pre uplatnenie nároku Organizáciou pre porušenie povinností voči nej, ku ktorému dochádza pri vykonávaní misie jej zástupcom.

***187** Na základe týchto dôvodov,

<p>The Court is of opinion</p> <p>On Question I (a):</p> <p>(i) unanimously,</p> <p>That, in the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a Member State, the United Nations as an Organization has the capacity to bring an international claim against the responsible <i>de jure</i> or <i>de facto</i> government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused to the United Nations.</p> <p>(ii) unanimously,</p> <p>That, in the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a State which is not a member, the United Nations as an Organization has the capacity to bring an international claim against the responsible <i>de jure</i> or <i>de facto</i> government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused to the United Nations.</p>	<p>Dospel súd k tomuto názoru</p> <p>Na otázku I (a):</p> <p>(i) Jednomyseľne,</p> <p>V prípade, ak nejaký zástupca Organizácie pri plnení svojich povinností utrpí ujmu za okolností majúcich za následok zodpovednosť členského štátu, OSN ako medzinárodná organizácia má spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva voči <i>de jure</i> alebo <i>de facto</i> zodpovednej vláde za účelom získania odškodnenia vzhľadom na škodu spôsobenú Organizácii spojených národov.</p> <p>(ii) Jednomyseľne,</p> <p>V prípade, ak nejaký zástupca Organizácie pri plnení svojich povinností utrpí ujmu za okolností majúcich za následok zodpovednosť štátu, ktorý nie je členom Organizácie, OSN ako Organizácia má spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva voči zodpovednej <i>de facto</i> alebo <i>de jure</i> vláde za účelom získať odškodnenie vzhľadom na škodu spôsobenú Organizácii spojených národov.</p>
<p>On Question I (b):</p> <p>(i) by eleven votes against four,</p> <p>That, in the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a Member State, the United Nations as an Organization has the capacity to bring an international claim against the responsible <i>de jure</i> or <i>de facto</i> government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused to the victim or to persons entitled through him.</p> <p>(ii) by eleven votes against four,</p> <p>That, in the event of an agent of the United Nations in the performance of his duties suffering injury in circumstances involving the responsibility of a State which is not a member, the United Nations as an Organization has the capacity to bring an international claim against the re-</p>	<p>Na otázku I (b):</p> <p>(i) Jedenástimi hlasmi proti štyrom,</p> <p>V prípade, ak zástupca Organizácie pri plnení svojich povinností utrpí ujmu za okolností majúcich za následok zodpovednosť členského štátu, OSN ako Organizácia má spôsobilosť uplatniť nárok podľa medzinárodného práva voči <i>de jure</i> alebo <i>de facto</i> zodpovednej vláde za účelom získať odškodnenie vzhľadom na škodu spôsobenú obeti alebo osobám ňou oprávneným.</p> <p>(ii) Jedenástimi hlasmi proti štyrom,</p> <p>V prípade, ak zástupca Organizácie pri plnení svojich povinností utrpí ujmu za okolností majúcich za následok zodpovednosť štátu, ktorý nie je členom Organizácie, OSN ako Organizácia má spôsobilosť vzniesť medzinárodný nárok voči <i>de jure</i> alebo <i>de facto</i> zodpovednej</p>

sponsible de jure or de facto government with a view to obtaining the reparation due in respect of the damage caused to the victim or to persons entitled through him.

***188** On Question II:

By ten votes against five,

When the United Nations as an Organization is bringing a claim for reparation of damage caused to its agent, it can only do so by basing its claim upon a breach of obligations due to itself; respect for this rule will usually prevent a conflict between the action of the United Nations and such rights as the agent's national State may possess, and thus bring about a reconciliation between their claims; moreover, this reconciliation must depend upon considerations applicable to each particular case, and upon agreements to be made between the Organization and individual States, either generally or in each case.

Done in English and French, the English text being authoritative, at the Peace Palace, The Hague, this eleventh day of April, one thousand nine hundred and forty-nine, in two copies, one of which will be placed in the archives of the Court and the other transmitted to the Secretary-General of the United Nations.

(Signed) BASDEVANT, President.

(Signed) E. HAMBRO, Registrar.

vláde za účelom získať odškodnenie v dôsledku škody spôsobenej obeti alebo osobám oprávneným prostredníctvom nej.

***188** Na otázku II:

Desiatimi hlasmi proti piatim,

Keď OSN ako Organizácia uplatní nárok na náhradu škody spôsobenej jej zástupcovi, môže tak urobiť len na základe jej nároku vyplývajúceho z porušenia záväzkov v jej prospech (voči nej); rešpektovanie tohto pravidla zvyčajne zabráni konfliktu medzi postupom OSN a takými právami jej zástupcu, ktoré mu môže poskytnúť štát, ktorého je štátnym príslušníkom, a taktiež môže zosúladiť ich nároky; navyše, toto zladenie závisí od úvah aplikovateľných v každom konkrétnom prípade a na dohodách medzi OSN a individuálnymi štátmi, buď všeobecne alebo pre každý prípad osobitne.

Vyhotovené v anglickom a francúzskom jazyku, anglická verzia je smerodajná, Peace palace, Hague, 11. apríla 1949, v dvoch kópiách, z ktorých jedna je umiestnená v archíve Súdu a druhá odoslaná generálnemu tajomníkovi OSN.